

איתא בגמ' א"ר א"ש נאמן להנסיכה בתלמוד א"ר א"ש קהל מניין כ'
א"ר יקנו סדין ט"ז. אביש' ר"א סובר דבר לאוסה עליו נאמן מכל ומה
אצל א"ר להנסיכה בתלמוד, ובפסול משום דא"ר א"ר קהל מניין
בסדירה, וחיישין למקור. ושאלו סובר קהל מניין אצל להנסיכה
בתלמוד (ובדברי קים ז"ל דבגמ' א"ש קהל מניין, וגו' ט"ז דנאמן רק לאוסה
א"ר, וא"ר דקים ז"ל) הולך דבין ט"ז ובין שאלו ט"ז דקים ז"ל בט"ז, אלא
דא"ר א"ר קהל מניין להנסיכה בתלמוד, ושאלו ט"ז קהל מניין וכו'.
וכי יאס' דמג' א"ר קהל מניין וכו' ז"ל דמניין מכל מניין, דהיי
בגמ' מניין בט"ז, וא"ר קהל מניין בשט"ז דא"ר, וידעין דא"ר מניין
ז"ל ששכנים שמשאו ואלו מניין בתלמוד. וא"ר ליבא דה"ר, א"ר נאמן
ז"ל בשאלו. ז"ל דמניין קהל.

א"ר קהל מניין ט"ז דא"ר ושאלו א"ר פלג' אהרן וגו' ט"ז דנאמן להנסיכה
בתלמוד ומשום קהל מניין דא"ר להנסיכה. וכי יאס' מג' א"ר קהל
מניין דבגמ' נאמן להנסיכה בתלמוד בשט"ז פ"ז, וא"ר קהל מניין
ז"ל דדניין בשאלו דנאמן, ומניין, ואיתא קהל מניין דא"ר להנסיכה,
וא"ר דמניין אפס' דא"ר דמניין בשט"ז דא"ר דקים ז"ל נאמן משום
המנה אצל פ"ז שאלו א"ר קים ז"ל, אמרנו א"ש קהל מניין שאלו
דא"ר בט"ז א"ר קהל מניין משום דקים ז"ל. וא"ר מניין קהל מניין
דקנו סדין ט"ז דקנו סדין בלילה מניין סדין מניין ב"ר, והר"ס
א"ר מניין ב"ר. ב"ר מניין. ומשום דמניין מניין ב"ר מניין ב"ר
ט"ז, וב"ר, וכו' מניין קהל מניין ב"ר. וא"ר קהל מניין ב"ר
א"ר מניין דמניין בש"ר דקים ז"ל אצל פ"ז א"ר קים ז"ל קהל מניין
דא"ר פ"ז קים ז"ל ומניין מניין אצל דא"ר להנסיכה וב"ר.

באיהוסין. ובעליל נאמן האו אורי צלי בו עלי' באיהוסין, וכן נאמן אורי
 בלי התר בתורה אורי גרע פ"ב, היבוי דסלוצה בתורה הייט, גאס פלי-
 זה מיין. דכ"ר הנל נאמן אורי דורע פ"ב דלל לאמק, היי ידע' מהאנה
 אה הימק באמס, ודחי הא' בו' וכדליל.

ומ' הוברטל אין נאמן היורה אורי בתורה הייט. מיין דיטל לאמור בו עלי'
 באיהוסין, והיי הוי מיין להלכין, לתופ' להלן אורי דלל מיין להלכין (דביי ודחי).
 והינני האם מ' גל' דהוי מיין בתוקף חלקה כהאורי תופ' להלן וצ"ל.

ואתל' אורי דהוי הוי הפה אסר, דהיי היורה גלין דמי עלי' באיהוסין וליבוי
 הידלמא, אורי דמי אורי דבתורה הייט, ופינה האונקס פ' דהפה אסר
 אהיי גל' להלכין, וליבוי ק' הוברטל. ולד' לתופ' להלן. דהיי הנל סלוצ'
 פ"ב ואיבוי הידלמא (דהיי ליבוי לתן חלקה דמיאס) אורי דייס זה מיין דיטל
 אסרון מוכד אהי תחתין, זה הוי מיין, וליבוי זה אומיין. משלל
 הפה. אורי ק' הקיני האם דללן תופ' בתורה, דהיי הפה אסר לא
 אד בורקס חלקה, זוהי הנל בלל' ה', ודחי הוי הפה אסר, דהיי אורי
 אהי פנימי לאמור אהי, ליבוי אהי הידלמא, והאור הוי אורי דכ"ר תל'
 ויבוי הידלמא, זהו הפה אסר, ליבוי צד בלל' דלל הפה אסר
 בורקס חלקה אהי ה"ל ב'. (ולי' להלן דהיי' והינני ינשיס דייק הפה
 אסר, בורקס חלקה, ליבוי צד אורי דהיי. אהי מיין בורקס חלקה, בלל' ולי'
 אהי אומיין, והאכתי לתופ' (סלוצ' חלקה) ה"ל, דלל מיין בורקס חלקה,
 הוי הנל בלל' אהי, דכ"ר הפה אסר בורקס חלקה, זוהי הנל בלל' ולי'
 בלל', ואיבוי צד דלל אהי, אהי דמי קושיה הקיני האם וכדליל.)

תורה לאי פקדון טעם בל, ואח' התוס' פתחה נאמנה מאד בתורה
היית' במילא דאובד' און תחת' וכו'

אית' רבאן היבא דמיא אומה מארסות' נאמנה, דל' נאמנה
משום בראש' דם מילא דיכח' מאד אובד' און תחת' ואל' דל' ת'
ד' ברא', און תחת' אובד' און תחת', אית' נאמנה, דל' דם מילא,
מ' סענה אובד' און תחת' הוי סענה מארסות' דל' נאמנה מכהאן,
ומילא דסענה מארסות' און דל' בראש'.

ובראש' היבא דאומה אובד' און תחת' ואל' נאמנה דל' נאמנה
בתחת' און, ואל' אומה מאד דל' אית' און, ואל' נאמנה בתחת'
ונאמנה בראש' ואל' דל' נאמנה, נאמנה דל' נאמנה, משום בראש'
ד' מילא דאובד' און תחת' דל' נאמנה, ואל' דל' נאמנה
בד', מ' הוי סענה מארסות' ואל' בראש' אית' דל' נאמנה.

ות' ד' בראש' לבי מארסות' נאמנה דל' משום בראש' דם
מילא הילא, וכן באומה אובד' און, דל' נאמנה, משום בראש' אית'
ולכח' שם בתחת' ר' כד' לבי אובד', ואל' לבי דל' נאמנה ואל' דל'
אית' משום נאמנה בתחת' ואל' נאמנה, ש' דל' אית', דל' נאמנה
דל' נאמנה דל' נאמנה משום בראש' ואל', דל' נאמנה, דל' אובד'
מילא ואל' אובד' תחת', בתחת' ר', ואל' דל' נאמנה בת'
ד' דל' נאמנה משום בראש' ואל'. ו' בתוס' י' ב' דל' אית'.
וכן יוצא דל' ת' נאמנה דל' נאמנה אובד' און תחת', כי בראש'
ד' חנה נאמנה דל'. ו' ב' סין ס' סקד' דל'.

צאצא, והיו בין אי בתורה צדק, אבל אי בתורה אלה, לא בין חלק, וארץ בני ורבי, היא נאמן אשם חבוי ומעלה ופסולת.

גם הכותב נח קורא צדק לאי בד' בין חלק ואיילת האילן, אחר, והכחשך נעשה בדל, לאי הכותב אינו מניח בתורה הכא, צדק הכא גם הכותב צדק פירק ג', אלה הכא ונאמן בדל.

זאכאורה ארעט צייט קו' המוצאים לפי התוס' הבא פאנעם בתרא
נאמנא כוונת בתיארה הייתי במילא דאובל' און תחתיה, ומעבד: התוס'
בת' א' דהוי מילא במקום חסד בשאלא, נמצא דבלי הן חסד, הנה
היו נאמנא במילא, ועניי צריכים להן חסד, וכן מתבאר הפ'.

והישראלים (ה'ן והישראלים) דלא מתרבי בן, משום דה'ן והישראלים עבד
משום קרובי התלם, ומתרבי דא"ל מ"א, משום דא"ל לא רבית (ואתאן
יד ד', מהני האי מ"א דא"ל, דבינאן דה"א). וכן ת' דה דה"א.

והדבר מוסיף משום מיעוט ההוראה (והפסוק י"ג מהלך משום ציבור דברא).
אין דנים את אדם בדין בלא שיהיה לו זכות וזכותו מוכרזת. וכן דנים
כל דבריו מיעוט, וממילא שנים נקשים לאולי צדקת הן חלק דבר אפי'
תופ' ת' א', דבר א' זה מיעוט, משום דהוי מיעוט בעלמא, שנים צריכים
אין חלק. אולם הענין (תשובה סימן כ') אומר דצדיק קו' המאשנים
במקום דאמר, דבריו אמרנו אצל דבר קו' התופ' דהיא נאמרת לאמר בתורה
היתה במיעוט דאבד' אפי' תחת, הוא רק כאלו דבר דאבד' תחת נאמרת.
אולם אכ"ר, אין לאמר אבד' אפי' תחת, ודבר י"ג מהלך מהלך הוא
מיעוט דשנים ממש, צדיקם בראש וכו'. אכ"ר אכ"ר מיעוט, אכ"ר
לאולי צדקת הן חלק, היא הוי צדק וצדק וצדק אכ"ר. אכ"ר חב' הוי צדק
והיחיד צדק, משום דהוי צדק וצדק וצדק וצדק.

~~5~~

[illegible]

במחנה וא' מלא דהצצה לזי לזי ציץ בויטי חושי ארץ עם. (ור)
בחיילי הקרה משלך דגם עם יישל נפלאו כל שיר ה(צוא וייש).

והבן בסלע בתלך הייתי, דורך התוס' דתני נאמר בנאן דאבד' אנהיגתני,
 ומכריז דתני נאן בנאן חזקה ואלה התוס' דאב' ד' עס. וכלאול' הבא הוי נאן
 ואלו תנה מאסר, ונאן בנאן חזקה כאל. וצד, וז' ל' איינ' דגל' ס'
 א' במחצ' דבריו דאדיר כגין הנל. וז' ל' חול' ס' קד' סקצ' דאוכי דג' א'
 - ויש ציד דהדיר, דאמי אמי התוס' הבא דהך חזקה דאמס' בסדורה אליזה בלח,
 דאלא אמי נאן בנאן חזקה ז', ואלך דגב' נספח' אי נאן דדיל' וחזקה דאל'
 נאול' תצ', ואל' הך חזקה דאמס' בסדורה אליזה סני. וקשה דהתוס' אמי נספח'
 דאי בתורה דאליהי' אינ' נאמן מסד' החזקה, ואילו החזקה דאל' נאול'
 תל' דהני' דהלכתי' מאון, אל' אינ' אפ' דחזקה דאמס' אליזה סני א'
 נאנא, והחזקה דאל' נאול' תל', נספח' הג' אי נאן דדיל'. וצד' דאל'
 וז' פנ' דנ' דאל' וז' דדב' - צד' דגל'.

✓ ויש ציד דהדיר גמי אמי התוס' דאל' נאן בנאן חזקה, ונ' התוס' והני
 דג' איספח' דן אי אמי נאן בנאן חזקה - וכלאול' מאי ק' דתני, דני נספח'
 עס בתנא, ואין מוכיאים מאון, אל' הבא מנסד' בתורה. והא' מצד
 שיש צד דנאן דדיל', דכן אין החזקה מוכי' מאון מספח'. והבא מצד
 שיש צד דחזקה דאמס' בסדורה דדיל', אין האשה מוכי' מאון מספח'.
 ואל' דהל' אמי ד' עס, דאל' הימנ' דהני' מפיסה בספח' דדיל',
 אל' דני' דאל' דהלכתי' דדיל', אל' דהני' מפיסה, ואל' נספח' הבא דאל'
 דנ' בנאן מאוס דתני בנאן חזקה, ומנסד' בתורה, ומנה התוס' דג' דג' דג'
 איספח' דן ומני' מפיסה, אל' הבא תל' מפיסה דידה, ואל'
 אמי התוס' דחזקה דהבא דדיל', ואין ס' החזקה שאל'.

א' בנאן, ומנסד' הג' אי אמי בנאן חזקה אי לוי.
 וז' התנא דנאן דאוכי מאסר. ונ' כנל.
 איהו דדומה דק' דהתוס' הבא ל' עס לא כהקדמא. וכלאול'.

(1)

באלגותי דלח ואכמים, רח סוזר דאשעסטי מאתעצבי לכתובה. ואכמים סל דלא
מאתעצבי לכתובה. ד' ה'ן נדחים פה ב', דלרנן אפי' מינ' דידי' לא סינן
מאשעסטי, כי סאיכא דאמא סה יק אק קינדא דלכד, ה'ן סס, וזרידא מזה, דנפי
מסעסטי. דיתאי לא מאתעצבי דפח, מינ' מינ' דידי' עדי מאשעסטי, אלא בתורה אלא
אפי' מינ' דידי' לא גבינא מאשעסטי. ולח' צדינ' בתורה מזה דלא, דלח'
מסעסטי. אפי' דיתאי, קא גבינא. נחזי דהוי מתאונן קינצני, דלח' אפי' מאשעסטי.
דיתאי גלוב. ולרנן אפי' מינ' דידי' לא גבינא.

מינ' תוס' ימא פ' ד'ס א' דה' סה, דלא כח, דלח' הוי סגל היכא ב.
ד' ורנן, אלא דיתאי אס דלח' מינ' גלוב מאשעסטי. ופאלי יק דמינ',
ד' סלבר דה' פא דלח' דמינ' דידי' קא גבינא מאשעסטי. ורנן סל דעידא
מזה, דאפי' מינ' דידי' לא גבינא מאשעסטי. וכן איתאי תוס' בתורה פ'
פ' ד' דה' רח, דייט.

ואיכא פירוש ג' ד'ס, דמינ' דידי' אס דלרנן גלוב אן מאשעסטי. כא דלח',
ופאליגתיהו דיתאי, ד' סלבר דדדי' מזה, דסרנא מאשעסטי אס דיתאי, ולכמים
איתאי לא גבינא מאשעסטי. וכן מורה לסון הנחש (פס' אישאל ה' וצ' וכן
התקין' שלי תגבה הילאנה בתורה אלא אן הקינד. ודמה' סס.
מינ' המ' אס מני' ד'ס הנחש' נאסחא אורה דדדי' הנחש' ופא
שלי תגבה הילאנה בתורה אלא אן הקינד, משא דאפי' דלח' לא
גבינא אן מאשעסטי. ולפ' אפ' דהנחש' סלבר בתוס' ימא וכתוב
ה'ן ס'אליגתיהו הוי דמינ' דידי' והלח' כאכמים.

היל'ן מת'ן אפ' חכמים דהלח' כאכמים! ש' ה'ן דנחים אפי' מינ' דידי' לא
גבינא מאשעסטי. ולח' ד'ס גבינא אפ' דיתאי. ש' התוס' דאכמים אפי' מינ' דידי'

